

— Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um aðflutningsgjald af rauðu spönsku víni. — Í þóknanlegu brjefi frá 15. október f. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, skýrt frá, að menn hafi verið í vafa um, hvernig reikna eigi samkvæmt lögum frá 7. nóv. f. á. aðflutningsgjald af rauðu spönsku víni, sem nokkuð af hefir flutzt til Reykjavíkur og kallað er „tinto“, og beiðizt þjer úrlausnar ráðgjafans á þessari spurningu. 55 14. jan.

Fyrir því vil jeg þjónustusamlega tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtningar, að ráðgjafinn er á sama máli og þjer, herra landshöfðingi, að þegar skýra á orðið „raudavín“ í 1. gr. nefndra laga skuli ekki tekið tillit til litar víns þess, sem ræðir um heldur sje eðli vínsins, hvort það verði talið með hinum heitu vínnum eða með almennum borðvínnum, það sem mest sje undir komið, þegar ákveða skuli, eptir hvaða reglu toll eigi að leggja á vínið. Það hefir því verið leitað álits vínsólumanna sem hjer eru, um það til hvorrar af hinum nefndu vintegundum eigi að heimfæra vin það, sem hjer er um að ræða, og þar sem álit þeirra fer í þá stefnu, að „tinto“ beri að heimfæra undir heitu vínin, verður ráðgjafinn að vera á þeirri skoðun, að tollgjald það, sem krafið er fyrir aðflutning tjeðs víns, sje af bæjarfógeta rjettilega reiknað 45 a. af potti hverjum.

— Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um, hvernig greiða skuli eptirgjald í landssjóð og eptirlaun af tekjum prestakalls. — Með þóknanlegu brjefi frá 12. janúar þ. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað ásamt skýrslu frá stiptsyfirvöldunum, erindi frá sóknarpresti Hólma prestakalls, prófasti sira Daníel Halldórssyni, þar sem hann spyr, hvernig reikna skuli gjald það, sem samkvæmt lögum 27. febr. 1880 um skipun prestakalla ber að greiða í landssjóð eptir Hólma prestakall, og eptirlaun þau, sem hvila á prestakallinu til fyrverandi prestsekkju í brauðinu. Spurningin gengur út á, hvort samkvæmt 15. grein tilskipunar 15. desbr. 1865 sbr. við 5. grein tilskipunar 6. janúar 1847, beri fyrir fram að greiða af föstum tekjum brauðsins eptirlaun með $\frac{1}{8}$ og síðan af því, sem afgangur verður tekjunum, gjaldið til landssjóðs eða hvort hið síðarnefnda gjald skuli fyrst dregið frá tekjunum og eptirlaunin þar eptir reiknuð af afganginum; en þjer getið þess, að ekkja sú, sem í brauðinu er, virðist að eiga heimting á $\frac{1}{8}$ af föstum tekjum brauðsins, áður en eptirgjaldið til landssjóðs er frá dregið og að prestinum beri að greiða henni eptirlaunin að fullu, svo að ekki verði, eins og stiptsyfirvöldin hafa bent á, greiddur úr landssjóði sá hluti eptirlaunanna, sem samsvari eptirgjaldinu, og hafið þjer æskt eptir úrlausn ráðgjafans á spurningu þessari.

Fyrir því skal eigi undanfellt þjónustusamlega að tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að ráðgjafinn fellst á, að spurningu þeirri, sem komið hefir fram beri að svara á þann hátt, sem þjer, herra landshöfðingi, hafið bent á.

— Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um lögferjur. — Eptir að hafa meðtekið álit amtsráðsins um fyrirspurn sýslumannsins í Húnavatnssýslu viðvíkjandi því, hvert vald sýslunefnd hafi, og hverri aðferð hún eigi að beita gagnvart þeim jarðarabúanda, er ekki vill góðviljuglega viðhalda eða upptaka lögferju á þeim stað, er sýslunefndin hefir ákveðið, vil jeg tjá yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum það, er nú segir. 57 16. maí.

Hinn 4. júní 1881.

57 1. Ef maður, sem varðveitir lögferju, vanrækir að halda henni við eða synjar
16. maí. mönnum fars, þó fullur tollur sje í boði, er það brot gegn almennri lögreglu, sbr. 45. kap. landsleigubálks Jónsbókar, 6. gr. konungsbrjefs 29. apríl 1776 og 31. og 32. gr. tilskipunar 15. marz 1861. En jafnframt þessu virðist sýslumaður, ef hlutaðeigandi ferjumaður fæst ekki til með góðu að halda ferjunni við og flytja á henni, og mikil þörf er á henni, til dæmis ef hún er á póstleið, að geta keypt með ráði og samþykki sýslunefndarinnar nýja ferju og leigt fólk af næstu bæjum til að varðveita hana, þangað til málið gegn ferjumanninum er útkljáð allt á kostnað ferjumanns.

2. Eins og sýslunefndin ekki getur lagt niður lögferju, nema amtsráð leyfi, sjá 39. gr. 1. sveitastjórnartilskip. 4. maí 1872, þannig virðist hún ekki heldur geta ákveðið nýja lögferju nema með samþykki amtsráðsins, einkum ef bónda þeim, sem sýslunefndin ætlar að láta varðveita ferjuna, ekki kemur saman við sýslunefndina um þetta eða um suma af skilmálum þeim, er verður að gjöra með tilliti til stærðar og ástands ferjunnar, ferjutollsins o. s. frv. Þegar slík ný lögferja er stofnuð, verður bóndi sá, sem samið hefir verið við um varðveizlu á ferjunni, háður hinum sömu skyldum, og nú hvíla á ábúðndum þeirra jarða, er lögferjur að fornu hafa verið á. Með því að þessar skyldur ganga yfir á síðari ábúendur viðkomandi jarðar, álit jeg það rjettast, að sýslunefndin láti í hvert sinn, er ný lögferja er stofnuð, þinglesa á manntalsþingi jarðarinnar skjal það, er gefið hefir verið út um skilmálana fyrir ferjunni og skyldur þær, er á ferjumanni hvíla, eins og hvorttveggja hefir verið samþykkt af amtsráðinu.

58 — Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lán handa prestakalli. — Eptir
16. maí. að hafa meðtekið þóknanlegt álit stiptsyfirvaldanna um 3 bóнарbrjef sira Einars Jónssonar að Felli um uppbót og lán handa prestakalli hans, vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir tjeðum presti, að jeg sje yður samdóma um, að þar sem tjeð prestakall þegar hafi fengið 300 kr. lán, sje ekki ráðlegt að auka lánsbyrði þá, er á prestakallinu hvílir, meira en um 500 kr., þannig að allt lánið verði 800 kr.

Það 500 kr. lán, sem þannig getur orðið spurning um, að Fellsprestakall fái í viðbót við það lán, er það þegar er búið að fá, vil jeg hjer með veita tjeðu prestakalli úr viðlagasjóði, þannig að það fáist útborgað, þegar búið er að sanna með skoðunargjörð, er hlutaðeigandi prófastur með 2 góðum búöndum framkvæmir, að varið hefir verið til jarðabótar þeirrar, er getur um í brjefi mínu frá 13. apríl f. á. (stjórnartíðindi B. 73) minnst 800 kr., og að jarðabótin hafi verið vel af hendi leyst, þannig, að ársarðurinn af henni riflega svári vöxtum og afborgun lánsins. Hið nýja lán er veitt með álikum skilmálum og lán það, sem prestakallinu var veitt í fyrra eða þá gegn 6% vöxtum og afborgun í 28 ár. Hvað uppbót á prestakallinu snertir, verður því ekki í ár lagður frekari styrkur en sá, sem því var veittur með brjefi mínu frá 3. marz þ. á. (stjórnartíðindi B. 36).

Þetta er tjáð stiptsyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

59 — Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Sudurmúlasýslu um spítalagjald af
23. maí. síld. — Af brjefi yðar, herra sýslumaður, til amtmannsins yfir norður og austurumdæminu frá 15. marz þ. á. sje jeg, að þjer ennþá eruð í efa um, hvort heimta beri spítala-